

אלוף מפצחי הטנקים

(המשך מעמוד 37)

הרגשה שעד כה הלך להם הכל בקלות והם ניצחו בכל הקרבות שהתמודדו בהם, נסכה בהם כוחות חדשים.

„זה כמו במשחק כדורגל, כשאתה כבר סחוט לגמרי, אבל אתה יודע שאתה מוביל כבר 3:0 — זה נותן לך כוחות נוספים להמשיך לשחק את המשחק עד הסוף,“ הסיכור ביר אחד החיילים.

עתה נשארו לאברהם 20 טנקים תקינים בלבד. איתם, עם שתי מחלקות של חרמ"ש ושתי מרגמות, המשיך לכיוון בירתמדה.

הדרך הייתה זרועה מוקשים. המצרים היו נסוגים הניחו הנחה חפוזה אלפי מוקשים משני צידי הדרך. היו אלה מוקשים גלויים לעין ומשום כך הפחידו יותר. עד שהסתבר כי המצרים הניחום מבלי לחמש אותם.

היו אלה מוקשים עקרים.

לאורך כל הדרך היו פזורים עשרות טנקים, בתוכם אף טנקים כבדים כדגם סטאלין. רובם היו שלמים לחלוטין. אפשר היה להיכנס לתוכם, להתניעם ולנסוע. פה ושם ניסו טנקים מצריים לנוע. אברהם פקד לא לירות בהם. חבל היה לבזבז עליהם תחמושת. חוץ מזה חבל על הטנקים עצמם. כדאי לתפוס אותם שלל שלמים.

מאחור, בבירתחסנה, השאיר אברהם כמה חיילים כדי לשמור על השבויים שנלכדו במקום ואלה שבאו להיכנע במאותיהם. החיילים היו כבר כה אדישים למראה המצרים הבאים להיכנע עד שכאשר הופיעה משאיה ובה חיילים מצריים, סברו שגם אלה באו להיכנע. תחת זאת פתחו המצרים באש. הם

הרגו את אחד השוטרים הגדודיים — ההרוג השלישי של הגדוד בשלושה ימי קרבות.

פקק-התנועה הגדול בעולם

ביריתמדה, בלב סיני, היתה מרכז מחנות השריון המצרי. שם היה גם בית-הספר לשריון של הצבא המצרי. אבל הטנקים המצריים שהיו שם, כאשר הגיע הגדוד של אברהם למקום בשעה 12 בצהריים, היו טנקים במצב של מנוסה. לתוחנני הצינוריונים של אברהם לא נותר אלא לשמש עתה כצידי-טנקים. הם החלו לדפוק בטנקים המצריים כמו בשדה-מיטוחים. תוך שעה אחת העלו באש 18 טנקים מצריים נוספים. בשעה זו הגיע למקום התקרית סגן מפקד האוגדה. „כנסו את הטנקים שלך, האויב בורח. אסור לעצור כאן — צריך לחסום להם את הדרך אל המיתלה.“

אבל הטנקים של אברהם נותרו כבר ללא דלק. לחלק מהטנקים היה דלק לעוד שעה תיים של תנועה בלבד. אברהם הצליח לאסוף 12 טנקים שעוד יכלו לנוע, נטל שני גיפים שרה סיור, ושתי מחלקות חרמ"ש, ויצא בשרדה על הכביש לכיוון המיתלה.

הוא לא ידע מה מצפה לו. עם כוח של יחידת טנקים גדולה הוא נכנס עתה לטח בו התרכזו כל השריון המצרי הבורח בדרום סיני — מאות רבות של טנקים ו-אופי כלי רכב מכל הסוגים, עמוסים באלפי חיילים מצריים שניסו להחליץ דרך המיתלה. כעבור כמה מאות מטרים כבר נתקעו ונעצרו שלושה טנקים נוספים בכוח של

אברהם — מחוסר דלק. גיפי הסיור נשלחו לשדות-התעופה הסמוכים על-מנת לנסות לשיג דלק מטוסים.

השמש החלה לשקוע. הכוח של אברהם התקרב ובה מצפון לכיוון מצבת פארקר ה-מפורסמת, ליד הכניסה למיתלה. עכשו הוציא אברהם פקודה: „לא להשאיר טנק ב-טח! כל טנק שנתקע, יש לגרור אותו!“ הטנק של סרן גיא נתקע הראשון. הדלק אזל. היברו אותו לטנק אחר וגררו אותו. 50 מטר לפני הצומת נעצר גם הטנק של אברהם. ממקום העצרו יכול היה אברהם לראות את אזור הצומת. היה זה מחנה בלתי רגיל. כל הדרך למיתלה — באורך של קילומטרים, נראתה כגוש שחור ענקי. היה זה פקק התנועה הגדול ביותר בעולם.

אלפי כלי-רכב מצריים — טנקים, תוחים ומשאיות — ניצבו על הכביש וחיו לתורם להיכנס למעבר המיתלה. ממרחק של כמה עשרות מטרים צפו עשרות חיילים מצריים ללא תנועה בטנקים של אברהם. מבטיהם היו אדישים. הם לא גילו כל סימני תחי-רגשות.

אברהם נתן הוראה לא לירות, לא באני-שים ולא בכלי-הרכב. רק אם מישוהו מה-אויב ינסה לירות, להחזיר אליו אש.

כניסה ללוע הארי

כשררשותו תשעה טנקים בלבד, שלו-שה מהם נגררים בידי האחרים, עשה אברהם הערכת-מצב מהירה. במקום בו הוא ניצב, בלב השטח המישורי

רי, אין לו כל אפשרות לחסום את שיירת האויב הענקית. הסיכוי היחיד היה להיכנס להרים שבמבואות המיתלה, לתפוס שם את המיתחמים המבוצרים של המצרים, ולנסות משם לעצור את טור הענק הנע לסואץ.

כדי לעשות זאת, היה עליו לעבור מן ה-צומת, לאורך קילומטרים רבים, בתוך שדרת האויב. לא היה הרבה זמן להחלטות. הי-חשיבה עמדה לרדת. אברהם נטל על עצמו את הסיכון.

הוא השאיר בצומת גיפי-סיור, עם שלושה סיירים, כדי שיכוונו את הכוחות שיגיעו אחריו, והוא עצמו, בטיפות הדלק האחרונות שנשארו בטנקים, נכנס אל לוע הארי. קשה להסביר מה קרה שם. המצרים, בי-כוחות העולים עשרות מונים על כוח יחיד-תו של אברהם, היו כמוכי-הלם. הם צפו בשירת השריון הקטנה העוברת דרכם, ולא הגיבו. אילו היה נמצא במקום רק מפקד מצרי אחד בעדי-זומה, יכול היה בקלות ל-ארגן כוח שיחסל תוך דקות ספורות את כל יחידתו של אברהם, שנעה במרחק שלא עלה על עשרה מטרים משיירת השריון ה-הרכב-המצרי.

„זה נראה כמו בסיפורי אלף לילה ולילה,“ נזכר אברהם לאחר מכן. הוא לא יכול היה להבין כיצד הסתכן ונטל את השאנס הנועז, שהיה למעשה הכרירה היחידה שלו מלבד נסיגה.

המצרים שם היו אמנם במצב של מנוסה. אבל הם היו עדיין צבא סדיר. „האנשים שם היו לבושים כדים, מזוינים, והבשו את כל חלקי התגור הצבאי,“ סיפר סרן גיא. „לא

השנה, חופשה אחתית...

במלון קיסריה

CLUB MEDITERRANEE מועדון הים התיכון

במלון קיסריה, כמו בשאר 28 הכפרים של מועדון הים התיכון, המפוזרים ברחבי העולם; תחושו באווירה המיוחדת של CLUB MEDITERRANEE. האורחים הידודותיים מחו"ל עם צוות אנשי המועדון יעניקו לכם את ההרגשה הנעימה של חופשה מלאה ומהנה, חופשה אמיתית. מחיר: שבוע — 430 ל"י, סוף שבוע — 100 ל"י כולל גולף, טניס וכו', וכל המסים.

הזמנות: מועדון הים התיכון, רח' כ"ט בנובמבר 15, טל. 444554, ת"א.

